

V celém tomto oddílu o církvi předpokládám, že jednotlivé lekce sledují křesťané, kteří prošli předchozí částí tohoto webu a sami aktivně získávají své nevěřící okolí pro Pána Ježíše.

Záměrné získávání nevěřících pro Pána Ježíše je tu moc důležitým předpokladem, abychom si rozuměli. Pokud jsi byl/a přímým účastníkem něčího obrácení, pak víš, jaká je to radost.

A co teď dál?

Přirozeně řešíme rovinu **osobní**: Jak novému Jirkovi pomoci k jeho vlastnímu ukotvení v Pánu Ježíši. Současně bychom měli hledat cesty, jak otevřít dveře jeho vlastní službě nevěřícím známým, kteří ho obklopují. Kromě toho o Jirkovi uvažujeme taky v rovině **společenství**: „Jak ho přivést do sboru“. Daří se Ti nově věřící Jirky přivést do shromáždění, aby pravidelně chodili a měli z toho užitek? Některé přátele se podaří pozvat už jako nevěřící! Občas chodívají na bohoslužby nebo aspoň na některá zvláštní setkání. To je moc prima!

Dovol mikro-souhrn několika reálných situací s novými „Jirky“, kteří právě pozvali Ježíše do svého života. Příběhy tohoto typu slyšíme od dalších a dalších věřících, jakmile začnou přivádět lidi k Pánu Ježíši.

„Rád jsem s Tebou na skupince,“ řekl mi jeden Jirka, „ale prosím tě, **nenuť** mě chodit do toho sboru.“ „A v čem je problém?“ vykulil jsem na něho oči. Milý Jirka mi s uctivou bázňí vysvětlil, že on někdy fakt neví, o čem se v tom shromáždění mluví. Sice zachytil princip, že Písmo se má vykládat Písmem, nicméně pro mého nového Jirku, který zatím z Písma neznal nic, to představovalo vysvětlování věcí jemu dosud neznámých skrze další věci jemu dosud neznámé. Takže ho to jen utvrzovalo v pocitu, že on té Bibli nikdy rozumět nemůže.

„Rád jsem s Tebou na skupince, ale prosím tě, **NENUŤ** mě chodit do toho sboru.“

Samozřejmě jsem ho k ničemu „nenuť“, ale z jeho formulace, „nenuť mě“, mi došlo, že můj přístup ke shromáždění v té době nepřipouštěl jinou alternativu! Měl jsem vžité nastavení, že pokud nemám horečku nebo nejsem někde na cestách, tak v neděli prostě mám být ve sboru! A tohle moje přesvědčení se nevědomě projevilo v intenzitě mého opakovaného zvaní nového Jirky. Boží slovo přece říká: *Nezanedbávejme společné shromažďování, jak mají*

někteří ve zvyku. (Židům 10,25) Ovšem moje naléhavost se pro mého Jirku stala velmi odpudivou. Já jsem byl na to církevní prostředí a fungování zvyklý, ale někteří noví Jirkové naše shromáždění prostě nezvládali! A tak se k mému zármutku řada nových Jirků ztratila! Jeden se rozloučil vděčným psaním, jiní se vytráceli skrze sérii výmluv a další zmizeli zničehonic a pak už nereagovali ani na telefonáty, ani na zazvonění u dveří.

Někteří věřící viděli problém celkem jasně: „Kdo ví, jestli se vůbec obrátil, když nechce chodit do shromáždění!“ A jiní – aniž měli sebemenší vlastní zkušenost s přiváděním nových lidí k Pánu Ježíši – trvali na tom, že to těm novým přece musíme náležitě vysvětlit. Jakmile se oni sami novému Jirkovi pokusili vysvětlit naše církevní zvyklosti, milý Jirka na rychlosti vzdalování obvykle podstatně přidal.

Viděli jsme desítky nových věřících „ze světa“, kteří se do sborového života zapojili a po pár letech tam vykonávají rozmanité služby! Chvála Pánu za to! Nicméně počet nebo procento těch, kdo se v našich obvyklých shromážděních jaksi neuchytili, mi nedává pokoj a vede mě k hledání, co s nimi.

Prožil/a jsi něco podobného? Taky máš občas nově věřícího Jirku „ze světa“, který jaksi není schopen strávit vaše shromáždění? Přitom jsi vnímal jeho jasné obrácení a se zjevnou touhou po růstu v Ježíši se účastní života Tvojí skupinky...! Co děláš v takovém případě?

V následujících lekcích je k tomuto tématu ještě pár reálných příběhů a pak Ti ukážu biblickou předlohu i praktické kroky, co se s tím dá dělat.

Díky, Pane Ježíši, že nám Tvoje Slovo dává odpovědi na naše otázky...